

N:o 38.

Ank. till Riksd. kansli den 1 mars 1906 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtelse af mark från förra korpralsbostället Östraby n:is 12 och 14 i Malmöhus län. (I. A.)

I en till Riksdagen aflåten proposition (n:o 43) af den 9 sistlidne februari har Kungl. Maj:t, under återopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver jordbruksärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att medgifva, *dels* att ett å en af kommissionslandtmätaren Nils R. Appelgren år 1904 upprättad kartskiss utmärkt område om 74 ar 60 kvadratmeter måtte från förra korpralsbostället Östraby n:is 12 och 14, om 1 mantal uti Östraby socken och Färs härad af Malmöhus län afsöndras och till Östraby församling försäljas mot köpeskillning, som på församlingens bekostnad skulle bestämmas i den ordning, kungl. förordningen angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof den 14 april 1866 föreskrefve och under villkor i öfrigt, att köpeskillingen skulle erläggas vid tillträdet och af församlingen till landtränteriet i länet inbetalas, att området finge af församlingen tillträdas vid utgången af nu löpande arrendeperiod den 14 mars 1925 eller dessförinnan å tid, hvarom församlingen kunde med vederbörande arrendator öfverenskomma, att församlingen vidkändes de med områdets afsöndring och lagfart därå förenade kostnader och att församlingen skulle vara skyldig att, om så påfordrades, upprätta och för all framtid underhålla stängsel i områdets gräns mot kronans mark; *dels ock* att den för området inflytande köpeskillingen måtte på samma sätt som köpeskillingarna för försålda mindre krono-

egendomar, användas till inköp för kronans räkning af skogbärande eller till skogsodling tjänlig mark.

I detta ärende har departementschefen till ofvanberörda statsrådsprotokoll anført följande:

»Uti en till Eders Kungl. Maj:t ställd, af Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Malmöhus län med eget underdånigt utlåtande af den 21 juni 1905 öfverlämnad skrift hafva kyrkoherden i Östraby församling M. Berlin samt Per Tägström och Anders Persson, efter uppdrag, anhållit om tillstånd för församlingen att för utvidgning af dess begravningsplats från förra korpralsbostället Östraby n:is 12 och 14 om 1 mantal i Östraby socken och Färs härad af Malmöhus län exproprieras ett å en den underdåniga ansökningen bifogad, år 1904 af kommissionslandtmätaren Nils R. Appelgren upprättad kartsniss utmärkt område med en ytvidd af 74 ar 60 kvadratmeter, äfvensom hemställt, att berörda område måtte för all framtid afgiftsfritt upplåtas åt församlingen för det angifna ändamålet; och har Eders Kungl. Maj:ts bemälda befallningshafvande tillika öfverlämnat infordrade underdåniga yttranden från ifrågavarande egendoms arrendator E. Nilsén, vederbörande kronofogde, biskopsämbetet i Lunds stift samt domänintendenten i länet.

Af handlingarna inhämtas bland annat:

att egendomen omfattar en areal af 126 hektar 92,3 ar;

att arrendatorn Nilsén anhållit att, därest ansökningen komme att bifallas, honom måtte beviljas dels ersättning för mistande af brukningsrätten till ifrågavarande jordområde med 5 procent årligen å det belopp, en blifvande expropriationsnämnd komme att fastställa såsom områdets värde, dels bidrag till de årligen af egendomen utgående onera, beräknadt efter samma grunder, som funnes stadgade för bestämmandet af jordskyld, dels ock, enär det för arrendatorn efter områdets afskiljande behöfdes lika stor och dyrbar inventarieuppsättning som därförut, en kontant skadeersättning af 500 kronor;

att kronofogden, då församlingens nuvarande begravningsplats, hvartill jord enligt nådiga brefvet den 19 maj 1876 afsöndrats från egendomen, numera vore otillräcklig samt annan lämplig mark till densammas utvidgning än den föreslagna svårligen torde kunna erhållas, tillstyrkt att området i fråga måtte få afsöndras från egendomen samt att ersättningen måtte bestämmas i den ordning, nådiga förordningen angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof den 14 april 1866 föreskrefve;

att biskopsämbetet tillstyrkt bifall till ansökningen, dock att årlig ersättning för det afsöndrade området enligt ämbetets förmenande borde bestämmas i den ordning, kronofogden i sitt utlåtande föreslagit;

att domänintendenten anført, att ifrågavarande jordområde kunde, såsom varande beläget i egendomens ena hörn, utan synnerlig skada för det uppgifna ändamålet egendomen fränskiljas, helst som härför lämplig mark från annan egendom svårligen torde kunna erhållas; samt

att Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande ej heller haft något att erinra däremot att ifrågavarande område för all framtid åt församlingen upplättes till begagnande för därmed afsedt ändamål, under villkor att församlingen ålades att därför utgifva ersättning, som borde bestämmas i den ordning kronofogden föreslagit.

Öfver denna underdåniga ansökning har domänstyrelsen, till följd af nådig remiss, den 1 december nästlidna år afgifvit underdånigt utlåtande och därvid tillika öfverlämnat infordrad förklaring från församlingen att, därest bifall icke kunde lämnas åt församlingens underdåniga anhållan att få åt sig upplåtet ifrågavarande område afgiftsfritt, församlingen anhölle, att jordområdet måtte åt församlingen upplåtas emot ersättning, bestämd i den ordning, nådiga förordningen den 14 april 1866 föreskrefve.

Domänstyrelsen har för sin del upplyst, att ifrågavarande egendom blifvit genom af styrelsen den 27 november 1903 utfärdadt kontrakt utarrenderad till E. Nilsén på 20 års tid från den 14 mars 1905 mot ett årligt arrende af 3,500 kronor, och att samma arrenderrätt sedermera den 19 maj 1905 öfverlåtits åt Emil Wedberg, hvilken förklarar sig instämma i förra arrendatorns yttrande beträffande den nu ifrågasatta upplåtelsen; och har domänstyrelsen vidare anført, att styrelsen, i likhet med öfriga i ärendet hörda myndigheter, icke hade något att invända däremot, att församlingen finge för berörda ändamål under vissa angifna villkor tillösa sig det jordområde, hvarom fråga vore.»

Statsutskottet, till hvars förberedande behandling detta ärende blifvit remitteradt, har icke haft något att emot framställningen erinra, hvadan utskottet hemställer,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 1 mars 1906.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.
